



Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-450/13 P

Donaldson Filtration Deutschland GmbH κατά ultra air GmbH

«Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σήμα ultrafilter international — Αίτηση κηρύξεως ακυρότητας — Κατάχρηση δικαιώματος»

Περίληψη – Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2014

1. *Κοινοτικό σήμα — Παραίτηση, έκπτωση και ακυρότητα — Αίτηση κηρύξεως ακυρότητας — Παραδεκτό — Κατάχρηση δικαιώματος — Δεν ασκεί επιρροή*

(Κανονισμός 207/2009 του Συμβουλίου, άρθρα 52, § 1, και 56, § 1, στοιχείο α')

2. *Αναίρεση — Λόγοι — Ανεπαρκής αιτιολογία — Δυνατότητα του Γενικού Δικαστηρίου να λάβει υπόψη έμμεση αιτιολογία — Επιτρεπτό — Προϋποθέσεις*

1. Το γεγονός ότι ο αιτών την κήρυξη ακυρότητας δύναται να υποβάλει την αίτησή του με σκοπό να επιθέσει στη συνέχεια το επίμαχο σήμα στα προϊόντα του ουδόλως δύναται να συνιστά κατάχρηση δικαιώματος. Πράγματι, το γενικό συμφέρον που διασφαλίζεται βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, για το κοινοτικό σήμα, είναι ακριβώς αυτό της ελευθερίας διαθέσεως και της ελεύθερης χρήσεως του εν λόγω σημείου.

Επιπλέον, η πρόθεση του αιτούντος την κήρυξη της ακυρότητας να χρησιμοποιήσει το επίμαχο σήμα κατόπιν της κηρύξεως της ακυρότητας δεν αποδοκιμάζεται από τον κανονισμό 207/2009. Συγκεκριμένα, το άρθρο 52, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προβλέπει ότι κοινοτικό σήμα μπορεί να κηρυχθεί άκυρο επειδή συντρέχουν απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου και κατόπιν ανταγωγής ασκηθείσας στο πλαίσιο αγωγής λόγω παραποίησης/απομιμήσεως σήματος, στοιχείο που προϋποθέτει ότι ο εναγόμενος όσον αφορά την αγωγή αυτή μπορεί να ζητήσει την κήρυξη της ακυρότητας ακόμη και αν έχει χρησιμοποιήσει το επίμαχο σήμα και προτίθεται να εξακολουθήσει να το χρησιμοποιεί.

Αντιθέτως, η απόρριψη της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας με το σκεπτικό ότι συνιστά καταχρηστική άσκηση δικαιώματος θέτει εν αμφιβόλω την επίτευξη των σκοπών που επιδιώκει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 209/2007. Πράγματι, η απόρριψη αυτή παρακωλύει την εξέταση του σήματος από απόψεως των κανόνων που διέπουν τη δυνατότητα καταχωρίσεώς του, καθώς και την εκτίμηση περί του αν υφίσταται απόλυτος λόγος απαραδέκτου της αιτήσεως καταχωρίσεως.

(βλ. σκέψεις 43-45)

2. Βλ. το κείμενο της διατάξεως.

(βλ. σκέψη 48)